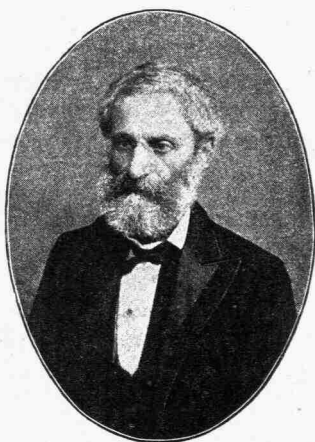

ΓΡΑΦΗ ΑΠΟΚΡΙΤΙΚΗ *

Ἀγαπημένε φίλε μου, σοῦ ὀρκίζω
πῶς δὲν εἰξέρω τί νὰ στιχουργέψω
εἰς ἔπαινο μιανῆς ποῦ δὲ γνωρίζω.
Διάολε νὰ μὴ ἔμπορῶ νὰ σὲ δουλέψω !
Μὰ δὲ φταίω ἄγῳ πῶς νὰ τὴν ἱστορήσω,
ἂν δὲ τὴν ἰδῶ κ' ἐγώ, νὰν τὴ γνωρίσω ;

Γιὰ νὰ δώσῃ κανεὶς μιὰ γνώμη ὀρθή,
ἔλεγε μιὰ φορὰ κάποιος δεσπότης,
πρέπει νὰ ἰδῇ τὴν ἀλήθεια γυμνή,
γιὰ νὰ ἰδῇ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ της·
καὶ τότε εὐσυνειδήτως νὰ ἔμπορέσῃ
νὰ πιθώσῃ τὸ δίκιο μέσ' ἔς τὴ μέσθ.

* ΣΗΜ. Τὸ ποίημα τοῦτο ἐγράφη εἰς ἀπάντησιν πρὸς φίλον, ζητήσαντα
παρὰ τοῦ ποιητοῦ νὰ πλέξῃ ἐμμέτρως τὰ ἐγκώμια τῆς ἐρωμένης του.

Ἔτσι βλέπω κ' ἐγὼ πῶς πάει καλά,
καὶ στέλνε μου ὄντες θέλης τέτοια θέματα·
ἀλληλῶς, εἶνε μιὰν ἀσχημὴν δουλειὰ,
χωρὶς νὰ ἔξερω ἀλήθεια εἶνε ἢ ψέμματα,
νὰ ὀρκίζω τσὴν ὠμορφίᾳς τῶν γυναικῶν
ὡσὰν τῆς πιστοποιήσας τῶν γιγτρῶν (1).

Πῶς θὲ νὰ σοῦ πῶ, παραδείγματος χάριν,
Πῶς ἔχει δυὸ ἐρωτικὰ ματάκια . . .
πῶς ἔχει ἓνα ἀγγελικὸ ποδάρι . . .
κόκκινα καὶ γιομάτα μαγουλάκια . . .
καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά· μπᾶ, γέ μου !
καλὲ τά-εἶδα ἴγῳ ; τᾶπιασα ποτέ μου ;

Πῶς θὲ νὰ πῶ πῶς ἔχει μικρὸ στόμα ;
Κι' ἂν ἴσως τῶχει ξεμποχειλιασμένο ;
Κι' ἂν ἴσως τοῦ προσώπου τῆς τὸ χρῶμα
δὲν εἶνε φυσικόν, μὰ ἀγορασμένο ;
Κι' ἂν τὰ στήθια ποῦ κάνουν κυματάκια
εἶν' τόσα στρογγυλὰ παπλωματάκια ;

Καὶ δὲ ἔμπορεῖ ἡ δαχτυλιδένια μέση
νᾶνε ἀπὸ τὸ σφίξιμο, σανίδι ;
Ἐκεῖνο τὸ χειλάκι ποῦ σοῦ ἀρέσει
κόκκινο ὡς τὴ φωτιά ἀπὸ τὸ φτειασίδι ;
Κ' ἐκεῖν τὸ πόδι ποῦ ἐρωτεύει κι' ἄλλους
δὲ μπορεῖ νᾶναι σάπιο ἀπὸ τοὺς κάλους ;

(1) Ἐγενόντανε τότε πολλὰς κατάχρησες· καὶ τώρα θὰ γένουνται περισσότερες. Οἱ γιατροὶ ἀρίνανε πιστοποιήσας ἀσθενείας γι' ἀνθρώπους ποῦ περπατοῦσαν ἐς τὸ παζάρι. Μιὰ φορὰ μιὰ τέτοια πιστοποίηση ἀφῆ-
μένη σὲ ἄνθρωπο λίγου πνεύματος, τὴν ἐπῆγε ὁ ἴδιος ἐς τὸ δικαστήριον,
καὶ τὴν ἐγγείρισε τοῦ Κριτή.

Μ' ἂν ἐδεχόσουνε ἀπὸ μὲ μιὰ γνώμῃ
 γιὰ ὅποια κι' ἂν εἶνε ἐκείνη σου ἡ Πανδώρα,
 σὸ'λεα πῶς δὲ θὰν τῷ μαθες ἀκόμῃ
 πῶς ἀγάπες δὲν γέγονται ἄλλο τώρα,
 κι' ἂν ἡ γυναῖκες λέν' πῶς σ' ἀγαποῦνε,
 παστρικά νὰ τὰ λέμε — σὲ γελοῦνε !

ὦ Ἀντρέα μου, ἂν μὲ τόση εὐκολία
 'πᾶς κ' ἐσὺ καὶ πιστεύεις τῶν φοράδωνε,
 σοῦ λέω πῶς μοῦ πικραίνεις τὴν καρδιά
 καὶ πῶς κάνεις 'ντροπὴ τῶν Ἀντρεάδωνε.
 Μωρὲ ἡ γυναῖκες . . . δὲν σοῦ λέω πῶς ὅλες,
 μὰ ἡ περισσότερες, πάντα εἶνε μαριόλες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

Ἡ κυρία πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν :

— Πῶς κτυπᾷς ἔτσι τὴ γάτα ; Σοῦ εἶπα πολλαῖς φοραῖς πῶς δὲν
 πρέπει νὰ τὰ κακομεταχειρίζωνται ἔτσι τὰ ζῶα . . . Μὲ εἶδες ποτὲ
 ἐμένα νὰ σε κτυπήσω ;